

UPOZORNĚNÍ OBČANŮM

Od 15. května 1974

LÉKAŘSKÁ SLUŽBA PRVNÍ POMOCI

zahajuje svoji činnost v budově polikliniky v Jaroměři – telefon 2 4 4 1.

Služba bude zajišťována	v pracovní dny:	17.00–7.00
	ve dny pracovního klidu:	7.00–7.00

L é k á r n a je otevřena v sobotu od 8.00 do 11.00 hod.

Noční službu má lékárna v Náchodě a v Hradci Králové.

Vzhledem k tomu, že opětovně dochází k zneužívání Lékařské služby první pomoci, upozorňuje ředitelství Nemocnice a polikliniky v Jaroměři, že tato služba je určena

jen pro případy ohrožení života a náhlého onemocnění.

Tato služba není určena pro běžné vyšetřování nebo léčebné výkony, které je nutno vyžadovat v době denního provozu zdravotnických zařízení (viz příslušné předpisy Ministerstva zdravotnictví).

Žádáme občany, kteří se obracejí na Lékařskou službu první pomoci, aby – pokud to dovolí zdravotní stav – dávali přednost vyšetření přímo na poliklinice, než návštěvě lékaře v bytě, aby tak byla zajištěna co nejdokonalejší lékařská péče.

Při hlášení návštěvy důrazně žádáme, aby žadatel znal základní údaje nemocného, včetně roku narození, přesnou adresu s označením místa podle hlavních orientačních bodů v obci (pošta, požární zbrojnice, hostinec a pod.), dům ve večerních hodinách označil světlem nebo jiným způsobem. Ve složitém terénu je nutno, aby rodinný příslušník očekával sanitní vůz na určeném místě, obecně známém, nejlépe u hlavní komunikace. Lékařská služba zároveň požaduje sdělení hlavních příznaků nemoci, včetně výše teploty, ordinace předchozího lékaře, trvání nemoci se zaměřením na zdůvodnění domněnky, že jde o vážné ohrožení zdraví nebo života.

Odvoz do porodnice hlaste přímo do nemocnice – telefon 2841.

V době od 13 do 17 hodin volejte v nutných a naléhavých případech žurnální službu v Hradci Králové – telefon 9 – 24008.

Oslavujeme 57. výročí

VŘSR

Letos oslavujeme 57. výročí Velké říjnové socialistické revoluce. V historii národa je padesát sedm let krátká doba. Ale přesto znamenala mnoho nejen pro Sovětský svaz, ale i pro ostatní státy. Ideje Velkého října se staly dnes rozhodující politickou silou. Myšlenky Velké říjnové socialistické revoluce jsou známy po celém světě. I slova V. I. Lenina, který řekl, že proti starému světu postavíme nový, svět jednoty pracujících všech národů.

Tato jednota byla prověřena hned v Říjnové revoluci. Mnoho našich lidí stálo po boku ruského proletariátu. Věděli, že bojují za sebe, za svůj život. Nebylo málo těch, kteří dnešní spolupráci se SSSR zaplatili životem.

Po vítězství Velké říjnové socialistické revoluce se vládnoucí silou stala komunistická strana. Byl to zvrat v dějinách celého světa.

Historický význam Velké říjnové socialistické revoluce spočívá v tom, že jí začal přechod od kapitalismu k socialismu.

Městské kulturní středisko

Skladatel
BOHUSLAV MARTINŮ
a Smiřice

V kulturním kalendáři UNESCO je rok 1974 zaznamenán jako „ROK ČESKÉ HUDBY“. Je tím vzdán hold českým skladatelům, jejichž výročí narození nebo smrti v tomto roce vzpomínáme, a oceněn tak jejich přínos světové hudbě. Je jich celá řada – Dvořák, Smetana, Janáček a v neposlední řadě i B. Martinů, jehož skladby si zvláště ve 2. polovině 20. století dobyly uznání v mezinárodním hudebním světě. Letos – 28. srpna – uplynulo 15 let od jeho smrti.

Nemíním ani v nejmenším psát „studii“ o B. Martinů a jeho díle. Těch bylo napsáno dost z povolanějších rukou. Navíc byl nedávno otevřen „Památník B. Martinů“ v jeho rodné Poličce, kde případný zájemce najde ty nejpodrobnější informace. Jde mi spíše o hrst vzpomínek na

tohoto skladatele, které jsou uchovány v korespondenci mých strýců, hudebníků Stanislava a Karla Nováka a které se váží i na Smiřice.

Stanislav Novák, pozdější koncertní mistr České filharmonie a profesor na konzervatoři, prožil svá mladá léta ve Smiřicích, kam se kolem roku 1905 přestěhovala z Rychnova nad Kněžnou celá rodina Ferdinanda Nováka, učitele hudby a varhaníka. S Bohuslavem Martinů byli stejně staří (nar. 1890) a poznali se v Praze jako studenti na konzervatoři. Sama paní Charlotta Martinů ve své knize „Můj život s B. Martinů“ (Supraphon 1971) píše o jejich přátelství toto: „Byli jako dva kluci, rozuměli si beze slov, ba mohu říci, že byli jedna duše. Bydleli spolu jako studenti v Praze na Kampě a při dobrém humoru třeli tehdy bídu s nouzí...“ A po obdržení zprávy o smrti Stanislava brzy po osvobození poznamenává: „Naše bolest byla hluboká, Bohušova radost ze shledání s Evropou se zkalila. I z Poličky došla skličující zpráva o mamčině smrti... Nesl těžko tyto zprávy, nemohl se smířit s příjezdem do Československa bez těchto dvou milovaných duší: matky a nejlepšího přítele...“

B. Martinů to neměl na studiích lehké. Při své velké šíři zájmů a stálého hledání neuspěl na pražské konzervatoři a začal studovat sám. Později mu Stanislav zprostředkoval místo u 2. houslí v České filharmonii, ale B. Martinů míří svými snahami a touhami za hranice Čech. Skládá, komponuje a po 1. světové válce odjíždí k dalšímu studiu do Paříže. Tam je začátek jeho nového života a domova, neboť do začátku 2. světové války se domů vrací jen na krátké zastávky a po 2. světové válce rodný domov nespatriil již vůbec. Tím více ale k němu lne ve svých listech i skladbách a jeho rodná Vysočina je mu nepřebornou studnicí inspirace. A jeho naturel – i jako mezinárodně uznávaného skladatele – zůstal vždy ryze český.

Každý historik nebo kronikář, když dostane do ruky originály starých památek, probírá je vždy s velkou úctou a pýchou, neboť jsou to právě ony, které nesou pečeť bezprostřednosti a osobitosti. Podobně i já se dotýkám originálů dopisů B. Martinů, které jsou adresovány strýcům Stáňovi a po jeho smrti Karlovi, jež jsem od nich obdržel jako rodinnou památku zcela osobitou a jedinečnou, na slavného a do určité míry i nešťastného skladatele B. Martinů.

Zveřejnění bylo podmíněno smrtí všech účastníků a jen pro účely ryze čestné, jež by pomáhaly osvětlit a dokreslit mnohotvárnou osobnost skladatele B. Martinů v národním i světovém měřítku. Fotokopie těch nejdůležitějších jsou dnes v poličském Památníku B. Martinů. Originály chci během času rozdělit mezi Poličku a Smiřice, kde by tvořily součást památky na hudebníka Stanislava Nováka.

A nyní již listuji a cituji ze zažloutlých listů:

1910 – Milý Stáňo! Ani nevíš, jak se zase těším k Vám do Smiřic. Jen aby bylo teplo a pěkné koupání. To mi u nás chybí... Ta řeka se točí jak houslový klíč. Jen chytnout ten pravý tón... A té legrace! Pamatuješ, jak mně loni uplavalo to úplně nový mejdlo a starej mě ze vzteku majznul smyčcem přes... Můj zadek to vydržel, ale smyčec byl fuč. Řehtám se vždycky, když si na to vzpomenu. Taky jsem si to naškicnul a pošlu mu to zarámovaný...

1912 – ... Už týden jsem v Praze. Od vás jsem jel domů, ale bylo mi tam zima. Čekám na Tebe nedomčavě. V hlavě se mi toho moc motá. Pozdravuj ode mne B.!!! Inspirovala mne pro bláznivý motiv... Jen žádnou lásku. To nemohu potřebovat.

1914 – ... Co děláš? Já k Vám letos asi nepřijedu, poněvadž počasí je mizerné a vůbec u Vás mimo řeky nic není a to mi není nic platné v zimě...

1923 – Paříž – Dávám plnou moc o. St. Novákovi, konc. mistru Č. filharmonie, k vyřízení všech záležitostí po dobu mé nepřítomnosti v Praze.

Bohuslav Martinů

Tento rok je osudovým předělem v jeho životě. Ve Francii se střetává s novým hudebním světem, který se stal živnou půdou pro jeho další tvorbu a život vůbec. Francie se stává až do vypuknutí druhé světové války jeho druhým domovem. zvláště, když zde nalézá ženu, která je mu věrnou družkou až do konce života. Do roku 1938 navštěvuje pravidelně rodnou Poličku a se svým přítelem Stanislavem Novákem a jeho bratrem Karlem občas zajíždí do Smiřic na tradiční koupání v Labi. Na tyto zážitky vzpomíná rád zvláště v posledním období svého života a to v dopisech Karlu Novákovi, který mu nahrazoval při styku s domovem Stanislava, který zemřel v roce 1945.

1956 – ... Je mnoho pověstí a starých zkazek o mém návratu domů... Nevím, jak se tato zpráva roznesla... Uvažoval jsem o tom sám a před pár měsíci se situace zdála příznivá... Víš jak rád bych vás zase všechny viděl. Ale teď se to zase pokazilo. Dostal jsem místo profesora na americké Akademii v Římě a tak musím všechny svoje plány změnit...

1958 – ... Zprávy od nás mám a vidím, jak naši přátelé jeden po druhém odchází tam, odkud není návratu. Často myslím na Stáňu, jak dlouho už to je, co není mezi námi a jak by se vše možná utvářelo jinak, kdyby byl zůstal. Kdo ví? ...

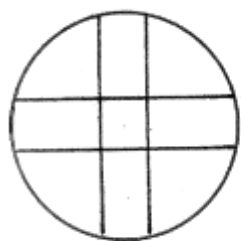
1959 – ... Sdělují, že se zdravíčko pomalu, ale moc pomalu upevňuje, hlavně, že jsem slabý jako moucha... nicméně ponenáhlu přibírám na váze... Jsme tu na samotě a vzdálení veškerého ruchu světa a tak si mohu pěkně odpočívat a těšit se na jaro. Zajedeme do Nici a tam na slunci se mi zdraví vrátí...

Dlouho se však ze slunce netěšil a tento dopis z ledna 1959 je v pozůstalosti jako poslední. Zhoubná nemoc neodvratně postupovala a tak český skladatel B. Martinů jí přes veškeré lékařské zákroky podléhá 28. srpna 1959 v Liestal ve Švýcarsku.

B. Martinů složil mnoho hudebních děl. Mezi nimi je však jedno, které září jako perla. Je věnováno jeho rodné Vysočině – „Otvírání studánek“. Na slova také poličského rodáka, básníka M. Bureše, zní zde hudba na lidové motivy prastarých zvyků – čistá, krásná a prostá. Toto dílo došlo u nás v roce 1955 mnoha repríz a mělo veliký úspěch. Ale i sám skladatel se v něm vlastně prostřednictvím poutníka symbolicky vrací domů.

„Z těch dědů a bab,
co přede mnou vodám cestu písni otvírali,
co zde studny roubili a pevné plátno tkali,
z těch jsem a vracím se k nim znova.
Co na tom,
že jejich dny jsou nenávratně pryč,
z ruky do ruky si stále podáváme těžký klíč –
klíč od domova.“

Karel Novák, Smiřice

Činnost **ZDRAVOTNÍHO STŘEDISKA** *v roce 1973*

V roce 1973 byla zahájena a také dokončena rozsáhlá úprava a přestavba zdravotního střediska, na které se podílela Domovní správa, Městský národní výbor a Okresní ústav národního zdraví. Byla provedena nová instalace ústředního topení (včetně výměny těles a dodání nových kotlů), nový rozvod elektrické energie a výměna osvětlovacích těles ve všech místnostech, přizpůsobení oken k větrání. Čekárna byla vybavena novými záclonami, do čekárny byl zakoupen nový nábytek. Dále byly provedeny nové nátěry dveří, oken, stěn, vymalování všech místností. Všechny místnosti byly opatřeny novým linoleem. Všechny tyto úpravy podstatně zlepšily vzhled zdravotního střediska a zpříjemnily prostředí nejen pro nemocné, ale i pro zaměstnance.

V průběhu roku 1973 jsme ošetřili celkem 15.815 nemocných a provedli 406 návštěv v bytě. Denní příjem nemocných činí v průměru 60–70, v chřipkovém období kolem 100 nemocných. Přednostní ošetření musíme poskytovat zaměstnancům ze závodů na propustky. Dále náhlá vzniklá onemocnění, úrazy a těhotné ženy. Nakonec přicházejí k ošetření důchodci a rodinní příslušníci s vleklými chorobami. Toto pořadí k ošetření nemocných musíme dodržovat. Dvakrát týdně, a to v pondělí a ve čtvrtek odpoledne, je ordinační doba velmi málo využívána. Jednou za 14 dní (vždy v úterý) se koná lékařská poradní komise.

V naší evidenci máme celkem 19 částečně invalidních důchodců a osob se změněnou pracovní schopností, u kterých provádíme jednou za rok kontrolu zdravotního stavu a jejich vhodné pracovní zařazení. Dále máme v dispenzarizaci 2 nemocné s revmatickou horečkou, 14 nemocných vředovou chorobou žaludku nebo dvanáctníku a 10 nemocných s vysokým krevním tlakem. Zvláštní kontroly podléhají členové Svazu protifašistických bojovníků, které máme v obvodě 4 (kontroly se provádějí jednou za rok a týkají se i jejich rodinných příslušníků).

V obvodě jsou tři riziková pracoviště a to: Dřevotvar, kotelna v cukrovaru a opravná obuví. Kontroly se provádějí jednou za rok a týkají se i laboratorních vyšetření. Dále provádíme prohlídky mladistvých dvakrát za rok a to preventivní a periodické. Během roku se vyšetřují branci, řidiči motor. vozidel, provádějí se preventivní vyšetření zaměstnanců při vstupu do zaměstnání a ostatní.

Pro odbor sociální a důchodového zabezpečení provádíme kontrolní prohlídky invalidních důchodců a sepisování žádostí zjišťovacích inval. důchodů, návrhy na lázeňskou péči, vyplňování žádostí o pečovatelskou službu. Asi dvakrát za rok se obvodní lékařka zúčastňuje zasedání důchodového řízení, pro Českou státní pojišťovnu vyplňujeme odškodnění úrazů a tiskopisy pro různá pojištění.

Od 1. ledna 1973 sloužíme jednou měsíčně žurnální službu v Hradci Králové a to vždy od 13 do 17 hod.

Velkým přínosem pro nemocné je elektroléčba, kde pracuje velmi dobrá a školená rehabilitační pracovnice. Za rok 1973 provedla cvičení u 1.758 nemocných a 6.067 výkonů ve fyzikální léčbě.

Provádí všechny nejdůležitější a nejpotřebnější výkony a také pracoviště je velmi dobře vybaveno příslušnými přístroji. Touto léčbou se zkracuje pracovní neschopnost zvláště u poúrazových stavů a vleklých onemocnění. Zvláště starší nemocní jistě toto léčení vítají proto, že nemusí podnikat cestu do Hradce Králové. Jednou týdně dojíždí do Smiřic na konzultace odborný lékař ortoped, který určuje a navrhuje další léčení.

V nejbližší době bude probíhat povinné očkování občanů proti tetanu. Tato akce bude trvat dva roky. Jde o velmi obtížnou a po stránce organizační namáhavou práci. Všichni občané, jichž se tato akce bude bezprostředně týkat, budou včas a řádně vyrozuměni.

MUDr. Jiřina Rotthová, obvodní lékařka

Z NAŠICH ZÁVODŮ

Východočeské konzervárny a lihovary

V uplynulém roce splnil závod stanovené úkoly v hrubé výrobě na 101,7 %, ve výrobě zboží na 101,2 % a v jednotkách pracnosti na 100,8 %. Index nárůstu proti roku 1972 byl u hrubé výroby 110,4 %, u výroby zboží 123,2 %, u jednotek pracnosti 117,2 %.

Splnění jednotlivých výrobků v porovnání s rokem 1972:

	1973	1972
Ocet 8% lahve	5 524,37 hl	4 628,22 hl
Sodová voda	4 433,82 hl	538,58 hl
Limonády	21 167,51 hl	2 905,38 hl
Osvěžující nápoje	1 158,05 hl	--
Lihoviny	305,87 hl	383,59 hl
Bramborové hranolky	157,07 t	293,75 t
Ocet z ocetnice	11 563,03 hl	11 296,46 hl
Ocet pro konzervárny	4 808,80 hl	5 231,38 hl

Rok 1973 byl zkušebním rokem nově zahájené výroby nealkoholických nápojů. Výroba byla zahájena v roce 1972 v září a tedy rok 1973 měl prověřit schopnosti závodu vyrovnat se s úkoly zásobení obyvatelstva. Parné léto si vyžádalo velké vypětí od všech pracovníků, jimiž jsou převážně ženy. Pracovaly pohotově a obětavě v prodloužených směnách, aby bylo dostatek nápojů, mnohdy i o volných sobotách. Zásobení bylo bez závad a jejich práce byla oceněna jak odběrateli, tak i orgány lidosprávy ONV a KNV.

Svůj úkoly splnily i pracovnice octárny, kde byla proti minulému roku zvýšena výroba – stáčení octa do lahví. Zde pracovnice pracovaly v letních měsících v čase potřeby na dvě směny. Zvláště

je nutno kladně hodnotit jejich práci, protože dosud pracují na zastaralých strojích a ve velmi ztížených podmínkách.

Středisko stáčení miniaturek v objemu hl stočilo menší množství lihovin než v minulém roce. Hlavní důvod byl v tom, že během roku došlo ke změně velikosti lahviček, kdy při nižším obsahu lihoviny byl zaveden náročnější druh.

Jako sezónní výroba jsou v měsících leden–březen a říjen–prosinec vyráběny před smažené bramborové hranolky. Zde nebyl plán splněn přes veškeré úsilí všech zaměstnanců. Pracují zde ženy z octárny po sezóně octa a brigádnice z JZD Černilov. Výkon moderní linky z Holandska je přímo úměrný velikosti brambor. V tomto směru však pracovníci Zem. nákupního střediska v Dobrušce nesplnili plně své úkoly. V jarních měsících nestačili dodávat potřebné množství brambor a výkon linky byl brzděn. Také kvalita suroviny hrála nemalou úlohu. V měsíci říjnu a listopadu jsme nevyráběli, protože jediný odběratel – Velkoobchod Mrazírny Opava – v posledních dnech před zahájením výroby odřekl odběr.

Velmi dobrá je spolupráce mezi závodem a Nealko Olomouc, kde závod vypomohl v zapůjčení materiálu a na oplátku pracovníci Nealko pomohli zkušenostmi a praktickou pomocí při seřizování strojů a zaškolení personálu.

Každé středisko má uzavřen socialistický závazek, jak pro výrobu, tak i pro snižování nákladů a hlavně dodržení jakosti výrobků. V závodě pracují tři kolektivy Brigád socialistické práce: v sodovkárně, octárně a likérce. Všichni zaměstnanci odpracovali po 6 brigádnických hodinách zdarma na úpravě prostranství závodu.

Pro rok 1974 je připravena výstavba skladu hotových výrobků na limonády, kde očekáváme podstatné usnadnění práce v sodovkárně. Dále je ve výstavbě velké sociální zařízení pro sodovkárně a octárnu, které bude v tomto roce dokončeno. Rozšiřujeme výrobu o stáčení limonád do sudů a jiné další úkoly.

Před dokončením a schválením je jednání o výstavbě Pektinky. Věříme, že nyní již tato dlouho plánovaná výstavba bude konečně uskutečněna a využity tak velké prostory závodu, dostatek vody a energie. Dříve nás však čeká rozsáhlá demolice starých objektů, protože pro novou výrobu nemohou být využity a nový závod bude postaven doslova „na zelené louce“.

V těchto velmi náročných úkolech chtějí zaměstnanci přiložit ruku k dílu a čestně se vyrovnat s vysokými úkoly a provádět novou výstavbu bez přerušení dosavadní výroby – kromě před smažených hranolků, které musí ustoupit výrobě pektinu.

Ing. V. Rejhon, ředitel závodu

Tělovýchova po roce 1945 (dokončení)

V minulém čísle Zpravodaje jsme skončili rokem 1965. Následující rok 1966 byl významný především pro kuželkáře. Dokončili v něm přestavbu kuželníku, který rozšířili o druhou asfaltovou dráhu. Stálo je to přes 3000 brigád. hodin, ale získali vzorové sportoviště.

Na rok 1968 se připravovaly oslavy 70. výročí založení tělovýchovné jednoty ve Smiřicích. Uskutečnila se jen slavnostní schůze 16. června 1968 spojená se vzpomínkovou výstavkou. Početné shromáždění rozhodlo, aby se TJ Dynamo vrátila k původnímu názvu TJ Sokol Smiřice.

Tělovýchovná a sportovní práce v následujícím období 1968–1969 byla poznamenána nejistými politickými a hospodářskými poměry u nás, vyvolanými marnou snahou reakčních kruhů o přerušení naší cesty k socialismu. Neklid se přenášel i do společenského života, to znamená i do tělovýchovy. Zejména v ústředních orgánech docházelo k organizačním změnám, vyvolaným federálním uspořádáním našeho státu. Ale zdravé jádro národa zvítězilo, potíže byly překonány. Pod vedením Komunistické strany Československa se rozvíjí i tělovýchova ke světlé budoucnosti. Dostává se jí podpory od státních i stranických orgánů, ze strany lidosprávy i závodů. Jsme toho v přítomné době svědky i u nás ve Smiřicích.

TJ Sokol patří mezi nejaktivnější společenské složky ve městě. Vyvíjí pravidelnou celoroční činnost v odboru základní a rekreační tělovýchovy a turistiky, ve sportovních oddílech kopané, kuželek a tenisu. Dává příležitost především mladým, kteří tvoří dvě třetiny členstva zejména v ZRTV, kopané a tenisu. Kromě sportovní činnosti se věnuje velká pozornost i politicko-výchovné práci. Žákovské družstvo kopané získalo třikrát čestný titul Vzorný kolektiv ČSTV, oddíl kuželek dvakrát a oddíl kopané jednou. Letos o něj soutěží celá TJ. V roce 1970 byl Sokol Smiřice vyhlášen nejagilnější venkovskou tělov. jednotou v okrese Hradec Králové. Každý rok odpracovali příslušníci TJ průměrně nejméně 2000 brigád. hodin při budování a údržbě sportovních zařízení, kromě osobních závazků na práce organisované MěNV. V tom nejsou započítány tisíce cvičitelských a trenérských hodin věnovaných mládeži v tělocvičně na hřištích.

Otvírají se nové perspektivy – velká školní tělocvična se sálem 30 x 16 m s příslušenstvím je před dokončením. V mimovyučovací době v ní najde velmi dobré podmínky nejen ZRTV pro děti a dospělé, ale bude možno hrát závodně i odbíjenou a košíkovou. Stane se střediskem příprav a nácviku na Československou spartakiádu, která bude v příštím roce oslavou osvobození naší republiky Sovětskou armádou před 30 lety.

Aby byla dobře využita, to bude starostí všech místních organisací pečujících o zdravý růst mládeže – především školy, tělovýchovné jednoty, Socialistického svazu mládeže a Svazarmu. Ve vzájemné spolupráci by se měly přičinit, aby smiřická tělovýchova a sport šla na všech úsecích kupředu a vybojovala pro své město další úspěchy.

Lad. Černý

Z matriky

Za 8 měsíců roku 1974 se narodilo celkem 42 dětí.

Z toho s bydlištěm ve Smiřicích 27 dětí:

v Holohlavech 15 dětí:

leden:	Vojtíšková Lenka Dostálová Pavlína	
únor:	David Václav Marel Václav	
březen:	Mayböhmová Nikola Rejzek Martin Čičová Martina Darjanin Pavel Zápařka Pavel Ryntová Marcela	Hrochová Jitka Kubová Helena
duben:	Šebková Vladana Pavlík Antonín Kupková Iva Mazáková Pavla Mareš Radek Moník Filip	Koldinská Jana Andrejsková Roaman Halama Martin Jarina Petr
květen:	Nepokojová Petra Bozner Daniel Dostál Petr Bayer David	Adámková Ingrid Šubjaková Eva
červen:	Petráček Dušan Jarkovská Jitka Šmída Václav	Rozdolský Pavel Paliariková Jaroslava
červenec:	Malá Jana Opletalová Eva Brabcová Lenka Dendis Antonín	Alušík Jan Rozdolská Galina Matoušek Vladimír
srpen:		Kroupová Miluše Chlupatá Jana

Slavnostního uvítání dětí do života se zúčastnilo:

27. dubna 1974 – 13 dětí (8 chlapců a 5 děvčátek)

15. června 1974 – 8 dětí (6 chlapců a 2 děvčátka)

16. června 1974 – Holohlavech – celkem 11 dětí

Naší jubilantce – nejstarší občance pí Františce Křížové, která se 8. srpna 1974 dožila 98 let, byl předán zástupci SPOZu dárkový balíček a květiny.

V obřadní síni Městského národního výboru ve Smiřicích bylo uzavřeno celkem 34 sňatků, z toho 6 sňatků delegačních, tj. občanů patřících do jiného matričního obvodu.

Z našich řad odešlo celkem 24 občanů, ze Smiřic 19 občanů:

Kvěchová Marie	Joska Antonín	Volter Václav
Pospíšilová Barbora	Havel Jan	Procházková Anna
Fischerová Josefa	Rochl Václav	Šmíková Marie
Šulc Josef	Hofman Josef	Fabián Antonín
Voltová Marie	Dorotčin Jan	MUDr. Zlámálík Alois
Knapová Božena	Švihelnová Anna	Novák Adolf
Pecina Josef		

z Holohlav 5 občanů:

Luňáčková Emilie	Pácaltová Božena	Panák Pavel
Lachmanová Anna	Kovářová Marie	

Marie Špryňarová, matrikářka MěNV

Okresní ústav národního zdraví,

Hradec Králové

Výzva k dárceství krve

Krev znamená život, toho jsme si všichni dobře vědomi. Naše zdravotnictví potřebuje krev – žijeme ve 20. století, technika pokročila, není těžké dřiny, žijeme lépe, ale lidé zapomínají na opatrnost. A jsou tu úrazy, havárie – ztráty krve, nebezpečné smrtící ztráty krve. Jen nová krev, kterou daruješ, může zachránit dnes sice pro tebe cizího člověka, ale co když zítra bude na jeho místě ten, o kterého se bojíš, který je ti vším.

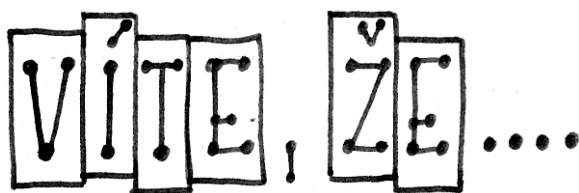
Proto občané neváhejte a darujte svou krev!

Je to malá odměna KSČ a vládě, která jinak finančně zabezpečuje naše zdravotnictví, to je naše nemocnice, léky, lékaře a pod.

Nemusíme mít strach, že v nemoci budeme v nouzi, nebo něco postrádat.

A tak tedy na počest 30. výročí SNP a 30. výročí osvobození naší vlasti, při kterých bylo za nás prolito tolik krve, kterou již nahradit nemůžeme, darujme svou krev, pro lepší život v míru všech těch, kteří ji potřebují.

Přihlášky dárců přijímá lékárna ve Smiřicích.

- na schůzi rady MěNV dne 15. srpna byla stanovena výše půjčovního za jednotlivé mechanismy následovně (uvedená částka vždy za 1 den):

cirkulárka	Kčs 20,-
kozy výsuvné	Kčs 20,-
míchačka malá	Kčs 10,-
míchačka velká	Kčs 25,-
výsuvný žebřík	Kčs 25,-
fekální čerpadlo	Kčs 10,-
vibrátor na tvárnice	Kčs 5,-

za předpokladu seznámení se s obsluhou, na vlastní nebezpečí a stvrzení podpisem občana.

- obvod ZDŠ Smiřice pro 1.–9. třídu je: Smiřice, Smržov, Trotina, Račice, Sendražice, pro 5.–9. třídu ještě Černožice, Holohlavy, Čibuz, Hubíles, Skalice, Hoříněves, Habřina, Lužany.
- slavnostního zahájení školního roku se dne 2. září 1974 za MěNV zúčastnil předseda s. Peřina.
- celkový plán akcí „Z“ 2,595.000 + 335.000 v Holohlavech byl za I. pololetí 1974 splněn na 1,694.000 + 315.000 v Holohlavech.
- v I. pololetí 1974 se ve Smiřicích a Holohlavech uskutečnilo celkem 228 kulturních akcí. Největší podíl na veřejné činnosti vykazala Tělových. jednota Sokol, Svazarm, ČSPO, ČSŽ, školní zařízení a rozhlasový kolektiv.
- na přehlídce širokoúhlých filmů v červnu letošního roku bylo promítnuto 7 filmů. Celková účast občanů (2.900) je vyšší než v minulém roce (průměr na 1 představení 420 občanů). O pořádek a klidný průběh představení pečovali příslušníci PS VB, SSM a členové komisí MěNV.
- členové TJ Sokol v akci „Straně na počest, tělovýchově ku prospěchu“ odpracovali 537 brigád. hodin na zastřešení na stadionu a položení krytiny na kulečnicku. V TJ je organisováno 300 členů, z toho 50 % mládeže.
- do funkce vedoucí Městského kulturního střediska nastoupila 1. srpna s. Havelková.
- na zasedání předsedů společenských a zájmových organizací ze Smiřic a Holohlav a ZV ROH místních závodů byl dne 30. září 1974 ustaven nový Městský výbor NF. Prvořadými úkoly nového devítičlenného předsednictva v čele s dr. Frant. Janderou bude zajištění důstojných oslav výročí VŘSR a měsíce SČSP a přípravy oslav 30. výročí osvobození Sovětskou armádou a 700 let Smiřic a Holohlav.

Zpravodaj č. 25 – náklad 250 výtisků – povoleno ONV Hradec Králové 15. 6. 1970 čj. 818/70 – redakční rada ss. Peřina, Liška, Kopáč, ing. Kupka, Novák K., Prokop, Špryňarová V., Štefanová, Vokřálová, Zahálka.

Vychází 1x za dva měsíce – říjen 1974.